

NAUSIKAA

Av Gösta Elftman

NAUSIKAA

Varför alltid om vindar
blåa och röda och vita?
Varför inte om lä?

I svallet går jag
vid randen av ett hav
det blåaste
Nu ligger hästbetvingarens sandiga Pylos
högt upp i bergen

Inom mig bär jag
i den eviga nordanvinden
inte Odysseus
inte Penelope
trots hennes sysslor om natten
utan Alkinoos' dotter

Vid stranden
nedanför trånadens hus
i Methoni
skrev jag
(i sanden?)
om spetsiga svarta klippor i storm
om vita armar
om Nausikaa

Gösta Elftman